

**(5 p.) Izvēlies un ieraksti teikumā trūkstošo vārdu!**

|                                                                   |                       |
|-------------------------------------------------------------------|-----------------------|
| E. Veidenbaums Cēsu draudzes skolā mācījās labāk _____ vienaudži. | kā/nekā               |
| E. Veidenbaums prata grieķu, latīņu un franču _____.              | valodu/valodas        |
| Lai samaksātu rēķinus, E. Veidenbaumam bija jālūdz _____ brālim.  | palīdzība/palīdzību   |
| Jaunieši, _____ E. Veidenbauma dzeju!                             | lasāt/lasiet          |
| E. Veidenbaumam dažkārt pietrūka _____ saskarsmē ar citiem.       | pacietības/pacietības |

**(10 punkti). Saliec teikumus pieturzīmes!**

1. Eduards Veidenbaums ir dzimis 1867. gada 3. oktobrī Priekuļu pagasta „Glāzniekos” saimnieka ģimenē.
2. Mācoties pie tēva liela grāmatnieka viņš sagatavojies tiktāl, ka varējis iestāties un pabeigt Cēsu draudzes skolas pēdējo klasi.
3. Studiju laikā Tērbatā E. Veidenbaumu materiāli atbalstīja vecākais brālis Kārlis, kas saimniekoja tēva mājās.
4. Laika posmā no 1891. gada līdz 1892. gadam E. Veidenbaums intensīvi gatavojās studiju beigšanai, taču Ziemassvētkos, kad viņš brauca uz „Kalāčiem”, saaukstējās un saslima.
5. Dzejnieka interešu loks ir bijis ļoti plašs, un viņš tulkojis latviski prozas un dzejas darbus no vairākām valodām: franču, vācu, krievu.
6. Latviešu literatūrā dzejniekam Eduardam Veidenbaumam nav ne īstu priekšteču, ne sekotāju.
7. Viņš ir viena no retajām personībām visā latviešu literatūras vēsturē, ko no jauna atklāj katrā nākamā dzejnieku paaudze, un kura dzīves jēgas meklējumi ir aktuāli arī šodien.
8. Eduarda Veidenbauma memoriālais muzejs „Kalāči” atrodams braucot pa Smiltenes lielceļu un 16 kilometrā aiz Cēsīm nogriežoties pa labi.
9. Muzejs „Kalāči” pastāv kopš 1958. gada, tomēr interesenti jau ilgi pirms tam ir apmeklējuši šo vietu, lai iepazītos ar Veidenbauma dzīvi un daiļradi.
10. Laikam viņa labākais un skaistiem epitetiem pilnais dzejolis „Kā gulbji balti padebeši iet” daudziem patīk, ne jau tāpēc, ka tas ir daudz dzirdēts un populārs, bet gan tāpēc, ka tas ir dzejnieka dvēseles stāvokļa definējums.